

Biblická hodina pre dospelých, Bratislava, Legionárska 6, štvrtok:
2. 5. 2024, 18.00 cyklus: Postavy

Novej zmluvy téma: **Muži, ktorí priniesli ochrnutého**
Marek 2, 1 - 12: „¹ Keď po niekoľkých dňoch znova prišiel do Kafarnaumu a rozchýrilo sa, že je doma, ² zhromaždilo sa toľko ľudí, že už ani pred dvermi nebolo miesta. A On zvestoval im slovo. ³ Vtedy prišli k Nemu s ochrnutým, ktorého niesli štyria. ⁴ A keď ho pre zástup nemohli priniesť až k Nemu, preborili strechu (domu), v ktorom bol, a otvorom spustili lôžko, na ktorom ochrnutý ležal. ⁵ Keď Ježiš videl ich vieru, povedal ochrnutému: Synu, odpúšťajú sa ti hriechy! ⁶ Sedeli tam aj niektorí zákonníci a premýšľali v srdciach: ⁷ Čo tento hovorí? Rúha sa! Ktože môže odpúšťať hriechy, ak len nie Jeden, Boh? ⁸ Ježiš hneď zbadal v duchu, že takto premýšľajú, a povedal im: Prečo tak zmýšľate v srdciach? ⁹ Čo je ľahšie, povedať ochrnutému: Odpúšťajú sa ti hriechy - a či povedať: Vstaň, vezmi si lôžko a chod? ¹⁰ Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má moc odpúšťať hriechy na zemi - hovorí ochrnutému: - ¹¹ Vravím ti, vstaň; vezmi si lôžko a chod domov! ¹² A on vstal, hneď si vzal lôžko a vyšiel pred všetkými, takže všetci zostali ako bez seba a zvelebovali Boha hovoriac: Nikdy sme nevideli nič podobné!“

Milí bratia a milé sestry!

Okolo Ježiša sa zhromaždilo toľko ľudí, že sa nepomestili do domu, v ktorom Ježiš zvestoval Božie slovo. **Dostať sa k Ježišovi, to bola vtedy vec!** Aby nevznikli podobné situácie, aby nám nebolo okolo Ježiša tesno, postavili sme si kostoly. No často je v nich toľko voľného miesta, že nás to až zahanbuje. Áno, **v mnohom zahanbujúci je pre nás tento text, ktorý začína správou, že dostať sa k Ježišovi bol vtedy problém.**

Zároveň je to však text veľmi povzbudzujúci. Ved' z neho počujeme, že ľudia, napriek tomu, že stretnúť sa s Ježišom bolo vtedy

problémom, **mali snahu dostať k Ježišovi seba i tých, ktorí nie sú schopní prísť k Nemu na vlastných nohách.** Toto potrebujeme aj my, v dnešnej dobe. **Pre túto úlohu sme tu, ako Pánova cirkev: aby sme dostali k Ježišovi seba, aj tých, ktorí sami prísť nevládzu.** Máme ich okolo seba dosť, možno i v našej vlastnej rodine - a to nielen ľudí telesne nehybných, ale azda **ešte častejšie duchovne nehybných,** ktorých treba prinášať k Pánovi vo vytrvalých a vrúcnych modlitbách. Prosme za ľudí sužovaných chorobami, ale za aj ľudí, ktorí sú voči Pánu Bohu ľahostajní. Prinášajme ich v modlitbách k Pánovi. **Pre Ježiša nijaký stav človeka nie je nevyriešiteľným problémom.** Prosme za tých, ktorí sú od Neho ďaleko. Nad nikým nemávnime rukou.

Ani muži z evanjeliového príbehu nemávlí rukou nad zložitou situáciou ich ochrnutého priateľa. Učia nás, **čo charakterizuje vieru v Pána Ježiša Krista:**

Vieru v Krista charakterizuje v prvom rade **dôvera v Pána Ježiša, ktorá sa nedá odradiť prekážkami.**

K viere v Krista patrí aj **vynaliezavosť, fantázia lásky.** Všimnime si, ako to robili títo muži: ak nezaberie jedno, trpezlivo skúšajú druhé, ak nejde dostať ochrnutého i seba k Pánovi dverami, skúšajú to cez strechu.

K pravej viere patrí i to, že **sa nebojí námahy**. Niesť postihnutého na nosidlách, možno dlhší kus cesty - to chcelo námahu. Rovnako vyniesť ho po schodoch na vonkajšej strane domu na plochú strechu, tiež vyžadovalo námahu. Strechy vtedajších domov boli ploché, zhotovené z priečnych trámov, ktoré boli pokryté vetvami, rákosím a na vrchu nepriepustnou vrstvou ílu.

K viere patrí aj **zdravé riziko**. Priatelia ochrnutého muža ho podstúpili, keď **neváhali poškodiť cudzí majetok** - preboriť strechu (domu), v ktorom Ježiš zvestoval slovo a otvorom spustiť ležadlo s ochrnutým. Išlo o narušenie „biblickej hodiny“. Nechcime si ani predstavovať, ako sa na zhromaždených v dome sypal zatvrdnutý íl a možno aj kúsky dreva - teda materiál, z ktorého boli zhotovované strechy domov v oných končinách v tých časoch... **To, že ľuďom nie je žiadna námahu priveľká, žiadne komplikácie priťažké a idú k Ježišovi s dôverou: Ty nám pomôžeš, Ty zachrániš - to je viera.** Viera neznamená iba sa nazdávať, že niečo nad nami je. **Veriť značí prísť k Ježišovi a od Neho očakávať pomoc. Veriť znamená priznať: Pane naše sily nestačia, my sami nič nezmôžeme, no Ty, Ježiši, nám môžeš pomôcť.**

Na otázku: **Kto prinesie ľudí k Ježišovi?** - Biblia naznačuje odpoveď:

- **tí, ktorí dôverujú Ježišovi a nenechajú sa odradiť prekážkami;**
- **tí, ktorí majú vynaliezavosť - fantáziu lásky;**
- **tí, ktorí sa neboja námahy;**
- **tí, ktorí sú ochotní podstúpiť aj riziko.**

Premýšľajme: **Ako je to s našou vierou? Máme vieru, ktorá sa nenechá odradiť prekážkami, ktorej nechýba fantázia lásky, ktorá je ochotná podstúpiť námahu a riziko?** Je o čom premýšľať, lebo **okolo Ježiša boli a sú rozliční ľudia.**

Text z Ev. Marka 2, 1 - 12 spomína 3 typy ľudí:

- 1) tých, **ktorí Ježiša počúvali**. Čítame o nich len toľko, že ich bolo veľa.
- 2) Ďalej sú uvedení **veriaci**, ku ktorým patrili priatelia porazeného muža.
- 3) A potom tí, **ktorí sa protivili** a obvinili Ježiša z rúhania sa.

My sme pozvaní zaradiť sa medzi veriacich. Všimnime si ich preto ešte trochu bližšie.

Sú ochotní a pripravení pomôcť. No aby tak mohli urobiť, aby ich pomoc bola účinná, **je nevyhnutné spolupracovať.** Biblia na viacerých miestach opakovane pripomína význam spolupráce. Spolupracovali Mojžiš a Áron keď mali vyviešť Izraelcov z Egypta. Mojžiš nebol výrečný,

mal ťažkopádny jazyk. V spolupráci s Áronom splnili svoje poslanie, zvládli zverenú úlohu (2M 4,10 - 16). Spolupracovali aj Józua a Káleb, keď povzbudzovali izraelský ľud, obávajúci sa, že nebude môcť zaujať zasľúbenú krajinu, s opevnenými mestami, obývanú silnými ľuďmi (4M 13; 14, 1 - 9). V misijnej práci na počiatku dejín cirkvi spolupracovali i Pavel a Barnabáš (Sk 13,2.4) a Pavel a Sílus (Sk 15, 40). Písmo spomína ešte veľa iných prípadov spolupráce.

Ak máme byť ako cirkev schopní plniť svoju úlohu: seba aj iných prinášať k Ježišovi, nevyhnutne potrebujeme spolupracovať.

Jeden človek, zrejme ani dvaja, by ochrnutého k Ježišovi nedokázali priniesť. I dnes, keď je niekto v domácnosti chorý a potrebuje dlhodobú opateru, najideálnejšie je, keď sa pri ňom v tejto službe striedajú viacerí. **Jeden sa príliš skoro vyčerpá.** Nenechajme starostlivosť o ťažko a dlhodobo chorého na jedného človeka. Hľadajme spolupracovníkov aj v inej službe pre Božie kráľovstvo - v službe prinášania ľudí k Ježišovi. Ak sme do nej pozvaní, dajme sa osloviť, **nehľadajme výhovorky, urobme, čo je v našich možnostiach!** Nebuďme individualistami, učme sa spolupráci ako tímoví hráči, ktorí vedia: „*Nie nám, ó Hospodine, nie*

nám“, ale menu Tvojmu patrí česť por. Žalm 115, 1).

Dôvera, ktorá sa nedá odradiť prekážkami, vynaliezavosť - fantázia lásky, ochota podstúpiť námahu a riziko, nech patria aj k našej viere. Veď ako cirkev sme tu preto, aby sme seba i druhých dostali k Ježišovi. Možno tak, že chorému či starému človeku donesieme zborový časopis či nedeľný bulletin; možno ho dostaneme k Ježišovi tak, že ho budeme pravidelne navštevovať, prejavíme nefalšovaný záujem, obetujeme čas, aby sme ho vypočuli; možno iných prinesieme k Ježišovi tak, že sa budeme vytrvalo a vrúcne v modlitbách prihovárať za ľudí, ktorí sú ľahostajní k Pánu Bohu.

Potrebujeme sa dostať k Pánovi Ježišovi. On totiž určuje správnu diagnózu - určí našu prvoradú potrebu.

Vo v. 5 počujeme: „*Keď Ježiš videl ich vieru*“. Prijal výzvu 4 priateľov, ale **odpovedá na ňu po svojom**. Tí muži sťa by sa pýtali: **Ježiš, prečo namiesto rečí neuzdravíš nášho kamaráta, ktorý sa trápi. Čo môžu slová o Božom kráľovstve dať trpiacemu v jeho situácii? Pán Ježiš na túto výzvu odpovedá po svojom.** Vraví ochrnutému: „**Synu, odpúšťajú sa ti hriechy!**“ (Mk 2, 5b)

Ježiš zaobchádza s chorým ako s človekom. Neredukuje ho na jeho chorobu,

neredukuje jeho vnútorný svet na to, že potrebuje uzdravenie. Hoci zdravie je nesmierne vzácny dar, Ježiš sa sústreďuje ešte na páčivejší problém, ako choroba ochrnutého: na Božie odpustenie, ktoré ochrnutému zvestuje. A o tejto zásadnej záležitosti **Ježiš s porazeným hovorí. Vracia mu ľudskú dôstojnosť.**

Viera 4 priateľov sa prejavila nie slovami - v príbehu nevydajú ani hlásku - **ale tým, čo urobili.** Ježiš si prekvapivo dovolí spraviť čosi iného, ako títo 4 muži očakávali. Sila ich viery nebola v tom, že ako buldozér išli za cieľom pomôcť svojmu kamarátovi. **Sila ich viery bola v tom, že uniesli to, že Ježiš urobil niečo inšie, než od Neho očakávali.**

Sila viery priateľov chorého nebola iba v tom, že sa nenechali odradiť prekážkami, že mali vynaliezavosť a fantáziu lásky, že sa nebáli námahy a boli ochotní podstúpiť riziko (hoci nič z toho neprepočujeme). Sila ich viery bola v tom, že sa vyrovnali s tým, že Ježiš konal ináč, ako očakávali. **Viera dokáže prijať, že Pán koná inak, ako by som chcel a čakal;** že urobí čosi iné ako to, kvôli čomu som sa namáhal. **Biblicky veriaci človek verí, že Ježiš vždy chce naše dobro, koná správne má nás rád.** Viera je sila, ktorá síce vždy nemení vždy okolnosti, ale vždy mení (transformuje) nás.

Viera je silná, keď vie prijať, že Božia vôľa s nami je dobrá. Prijatť to možno nie ľahko, ale po zápasoch; predsa však dospieť k istote, že **Pán je Ten, kto drží a nesie môj život, nemusím si zúfať, keď prídu ťažké chvíle. A keď prídu radostné dni a úspechy, oslavujem nie seba, ale ďakujem za ne Bohu. On ma má rád a veľmi Mu na mne záleží. Radujme sa, že z Božej lásky a dobroty dnes nie je problém dostať sa k Ježišovi.** Pán nás pozýva k sebe, aby nás nanovo uistil o svojom odpustení a **posilnil v Ním nám zverenom poslaní: privádzať (prinášať) druhých k Nemu. Nezabudnime, že aby sme toto poslanie naplnili, potrebujeme spolupracovať.** Keď v zverenom poslaní zostaneme verní, potom ani telesná smrť nebude definitívou, ale bude znamenať to, čo nám pripomína Písmo sv.: „Dost' máš na mojej milosti“ (2K 12, 9a), „vojdí v radosť svojho Pána!“ (Mt 25, 21b). Amen.

S použitím:

Kolektív autorov: Cesta Božieho lidu – Nový zákon (vyd. Kalich, Praha 1993);

A. Faudenom: Počuli sme slovo Pánovo (Slov. ústav sv. Cyrila a Metoda, Rím 1979)

a myšlienok autorov: J. Bauer, M. Krieser, A. Kischkel, J. Mrázek:

Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár